

Î N C H E I E R E

02 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul	Svetlana Novac
Judecătorii	Tatiana Vieru, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Gotco Agafia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de către Gotco
Agafia împotriva lui Chirilov Ivan, Scripnic Artur, Scripnic Viorica cu privire la
demolarea construcției neautorizate și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2012, prin
care a fost respins apelul declarat de către Gotco Agafia, fiind menținută hotărîrea
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 februarie 2012, prin care acțiunea a
fost respinsă, ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a ț ă:

La data de 23.11.2010 Gotco Agafia s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva lui Chirilov Ivan, Scripnic Artur, Scripnic Viorica cu privire la
demolarea construcției neautorizate și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, locuiește pe adresa str.
Ismail, 71, mun. Chișinău, iar în conformitate cu certificatul eliberat de OCT din
16.12.2009, lotul de teren amplasat din str. Ismail, 71 cu suprafața de 0,1423 ha a
fost destinat pentru construcții. Vecinii utilizau terenul respectiv potrivit unui
acord comun.

Pîrîtul Chirilov Ivan, fără permisiunea vecinilor, a construit ilegal în curte
un garaj. În anul 2009 a demolat garajul și în locul lui a construit o casă cu 2
etaje, care potrivit actelor a fost legalizată ca garaj cu mansardă.

Specialiștii Inspecției de Stat în Construcții au întocmit actul CH nr. 0121
din 21.09.2009 privind încălcările admise de către pîrît, care ulterior a fost
sanționat contravențional cu amendă și demolarea construcției.

Ulterior, a vîndut construcția dată pîrîților Scripnic, pentru a evita

răspunderea. La moment, Scripnic Artur și Scripnic Viorica nu locuiesc pe adresa dată, ci în continuare imobilul este utilizat de către pîrîtul Chirilov Ivan, iar în asemenea circumstanțe, pîrîtul încalcă dreptul de vecinătate, de folosire a terenului de către ceilalți vecini.

De asemenea, reclamanta a indicat că, apa de pe acoperișul construcției pîrîtului se scurge în fața ușii, astfel încît mereu peretele casei este umed, în fața ușii sînt băltoace.

Solicită reclamanta, demolarea construcției ilegale și încasarea prejudiciului moral, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02.02.2012, acțiunea a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2012 a fost respins apelul declarat de către Gotco Agafia, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02.02.2012.

În dezacord cu decizia enunțată, Gotco Agafia, la data de 13.02.2013 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea amplă a recursului, recurenta Gotco Agafia a indicat că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt pasibile de a fi casate pe motivul aplicării greșite a normelor de drept material, manifestată prin interpretarea eronată a legii.

În acest context, recurenta Gotco Agafia a indicat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că, construcția litigioasă a fost construită, dată în exploatare cu încălcarea tuturor procedurilor stabilite și prin falsificarea actelor ce au stat la baza înregistrării dreptului de proprietate.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat în termen. Or, materialele pricinii atestă expedierea părților a deciziei instanței de apel, conform scrisorii de însoțire din 17.12.2012, (f.d.171).

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că temeiurile recursului declarat nu se

încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decât atât, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, recursul fiind vădit neîntemeiat.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, recurenta Gotco Agafia, nu a făcut referire la nici o normă de drept material sau procedural care ar fi fost încălcată sau aplicată eronat de către instanța de apel la examinarea cauzei, iar argumentele invocate în recursul, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atât în prima instanță cît și în instanța de apel, cărora instanțele judecătorești le-au dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În același timp, completul relevă că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Gotco Agafia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Gotco Agafia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Valentina Clevadî